

Spojili se s Hitlerem, vybrali si zradu a věčnou hanbu

- CZ24 News | 26. září 2021

„Je to hrozné, ale mám před sebou samé nuly!“, to bylo Hitlerovo hodnocení premiérů Chamberlaina a Daladiera v Mnichově 1938. Z premiérů Británie a Francie se stali jen Hitlerovi poslíčkové špatných zpráv. Západní politici předvedli na Československu (ČSR) své koloniální praktiky, nepárali se s námi, naopak s Hitlerem si podali ruce, ČSR jim překáželo!

To byl Mnichov 1938, pro nás je i dnes symbolem zrady. Vedu možná kacířské řeči, vím, že dnešním pravidlem je, tyto události příliš nepřipomínat. Jsme přeci v EU, v NATO ... s Velkou Británií, Francií, Německem a Itálií Ani z dnešního smířlivého pohledu nelze tolerovat, či zapomenout na mnichovské ponížení z roku 1938 i na následnou německou okupaci v březnu 1939. Před 83 lety Hitlerovi předhodily Československo. Dravec se však nezastavil, naopak dostal větší chuť. Londýn a Paříž nasměrovaly Německo východním směrem, na Sovětský svaz. O Československo jim nešlo.

Prozíravými se stala slova poslance, pozdějšího premiéra Winstona Churchilla, který odsoudil tuto dohodu a prohlásil „V Mnichově jsme si mohli vybrat mezi hanbou a válkou. Vybrali jsme si hanbu a stejně budeme mít válku!“ Tak se i stalo.

Dnešní politickou módou je nepřipomínat Mnichov. Nepřipomínat, že Mnichovské dohodě předcházela jednání britského premiéra Chamberlaina (15. a 22. září) přímo s Adolfem Hitlerem. Samotný Mnichov byl už jen závěrečnou tečkou, za osudem Československa, bylo s ním dokonce jednáno, jak s poslední africkou kolonií. K jednání nebylo ani přizváno, naši zástupci byli na chodbě, či někde v zapadlém salonku a tam byli jen stroze seznámeni s mnichovským rozhodnutím, dokonce pod vyhrůžkou, že odmítnutí této dohody by mělo pro ČSR nedozírné následky. Pod tímto nátlakem, zejména západních spojenců, Československo přijalo diktát, jiné cesty ani asi většinově nebylo. Okleštěné Československo ztratilo 30% své rozlohy a 34 % obyvatelstva. Na obsazeném území zůstalo přes milion občanů české, slovenské a rusínské národnosti.

1.10.1938 za dohledu Anglie a Francie, mohlo začít porcování ČSR. Vedle Německa se na tomto aktu přizivilo se svými územními požadavky i Maďarsko a Polsko. Přesto v těchto týdnech ponížení se rodili hrdinové domácího i zahraničního odboje, v následných letech umírali právě za tu Británii a Francii. Bojovali na východní frontě, osvobozovali Ukrajinu, Polsko, Slovensko. Osvobodili i naši vlast. Mnichov nám ohnul páteř, cítíme to dodnes, až příliš často žmouláme čepici před novou vrchností. Také láska k vlasti budí u mnohých podezření...

Dalším státem německé expanze se stalo Polsko.... Také zde sehrála západní diplomacie svou roli ústupků, i zde se hledal způsob, pro uspokojení německých územních požadavků vůči Polsku. Nakonec se našlo jiné řešení, nemilosrdné a kruté. Velká Británie a Francie se před Hitlerem obdobně, jako v Mnichově, přikrčily. Jejich vyhlášení války bylo jen papírem.

Celkový pohled na předválečné politiky Anglie a Francie, vůči Hitlerovi, vedl Stalina v srpnu 1939, k tak často medializovanému jednání s Německem. Tedy ke známému „Paktu Molotov - Ribbentrop“. Mnichov 1938 se stal pro Stalina vážným varováním s tím, že na Velkou Británii a na Francii, jako na spojence, se nelze spolehnout a vyvodil z toho závěry. Mnichovská zrada sjednaná Německem, Velké Británie, Francie a Itálie byl na počátku jednání o „Paktu Molotov - Ribbentrop“.